

شبیه‌سازی و کاربرد آن در مطالعات ترافیک؛ مدل تعقیب خودرو

سید صابر ناصرعلوی^۱، محمود صفارزاده^۲، امیر رضا ممدوحی^۳، نوید ندیمی^۴

از صفحه ۵۹ تا ۷۴

تاریخ دریافت: ۹۰/۳/۲۸ تاریخ پذیرش: ۹۰/۵/۴

چکیده

اخیراً استفاده از ابزار شبیه‌سازی جریان ترافیک به عنوان یکی از روش‌های مفید مدیریت ترافیک، کنترل ترافیک، تصمیم‌گیری و انتخاب راهبرد بهینه، روز به روز افزایش می‌یابد. بنابراین، شناخت عمیق مدل‌های به کار رفته در شبیه‌سازهای رایانه‌ای ضرورت دارد و عدم درک صحیح از این گونه مدل‌ها ممکن است منجر به استفاده نامناسب و تولید نتایج نادرست شود. در این مقاله مروری، خصوصیات جریان ترافیک همراه با روش‌های بررسی این خصوصیات و انواع رویکردهای مختلف برای مدل‌سازی جریان ترافیک بیان می‌شود. سپس در خصوص شبیه‌سازی ترافیک به عنوان یکی از اصلی‌ترین ابزارهای کنونی بررسی جریان ترافیک بحث می‌شود و مدل‌های خرد و کلان شبیه‌سازی ترافیک معرفی شده و خصوصیات آن‌ها بیان می‌شود. در انتها انواع و خصوصیات مدل‌های تعقیب خودرو که جزء جدایی‌ناپذیر و از مهم‌ترین زیرمدل‌های شبیه‌سازی خرد ترافیک است، تشریح می‌شود. به طور کلی، مبانی توسعه مدل‌های تعقیب خودرو، تحت قانون درآوردن پاسخ خودروی تعقیب کننده به عمل پیش‌تاز (که درگیر تغییرات سرعت‌ها و مکان‌هاست) می‌باشد.

کلیدواژه‌ها

شبیه‌سازی / جریان ترافیک / تعقیب خودرو / مدل‌سازی / مدیریت ترافیک / کنترل ترافیک.

۱. دانشجوی دکتری مهندسی عمران- راه و ترابری، دانشگاه تربیت مدرس saber_alavi@modares.ac.ir
۲. استاد دانشکده عمران و محیط زیست دانشگاه تربیت مدرس saffar_m@modares.ac.ir
۳. استادیار دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس armamdoohi@modares.ac.ir
۴. کارشناس ارشد مهندسی عمران- راه و ترابری، دانشگاه تربیت مدرس n.nadimi@modares.ac.ir

مقدمه

ویژگی‌های خودروها در جریان ترافیک با سرعت، مکان و شتاب هر خودرو در هر لحظه از زمان بیان می‌شوند. این سه متغیر با هم رابطه ریاضی دارند: سرعت مشتق اول و شتاب مشتق دوم مکان نسبت به زمان است. در حرکت روی خط مستقیم، مبانی جنبشی جهت توصیف حرکت خودروها در جریان ترافیک مورد استفاده قرار می‌گیرد. افزایش سرعت خودرو در حرکت روی خط مستقیم به قدرت موتور و شرایط جاده بستگی دارد. در بسیاری از مدل‌های جریان ترافیکی، نیروهای فیزیکی مثل اصطکاک جانبی، باد و موارد گرانثسی نادیده گرفته می‌شود (داگانزو^۱، ۱۹۹۷). نیروهای اعمال شده بر روی یک خودروی در حال حرکت را معرفی کرد. بسیاری از این نیروها به دلایل ساده‌سازی، در فرمول‌بندی جریان ترافیک نادیده گرفته می‌شوند.

مدل‌های جریان ترافیک به سه دسته اصلی تقسیم می‌شوند: مدل‌های ماکروسکوپی^۲، مدل‌های میکروسکوپی^۳ و مدل‌های مزوسکوپی^۴. این مدل‌ها بر اساس ارایه سطح جزئیات در مدل‌سازی دانه‌ای^۵ جریان ترافیک مقایسه می‌شوند. مدل‌های ماکروسکوپی جریان ترافیک را در یک روش هم‌فزون و به عنوان یک جریان سیال در نظر می‌گیرد. این مدل‌ها از متغیرهای متوسط، مثل چگالی ترافیک، حجم ترافیک و متوسط سرعت، برای توصیف حالت‌های جریان ترافیک استفاده می‌کنند (می، ۱۹۹۰؛ اج سی ام، ۲۰۰۰). برخلاف مدل‌های ماکروسکوپی، مدل‌های میکروسکوپی تعاملات بین تک‌تک خودروها را در جریان ترافیک در نظر می‌گیرند. به واسطه ملاحظات تک‌تک خودروها در مدل‌های میکروسکوپی امکان محاسبه افزایش سرعت، کاهش سرعت و رفتارهای پیوند مسیر^۶ و تغییر خط عبور^۷ به وجود می‌آید. در

1- Daganzo

2 - Macroscopic

3 - Microscopic

4 - Mesoscopic

5 - Granularity

6 - Lane merging

7 - Lane merging and changing behavior

مدل‌های میکروسکوپی، هر خودرو در سامانه بر اساس سرعت، مکان و نقاط مبدأ-مقصد توصیف می‌شود. مشخصات مدل‌های ترافیکی مزوسکوپی مابین مدل‌های ماکروسکوپی و میکروسکوپی است. این مدل‌ها نه تنها خصوصیات مربوط به تک‌تک خودروها را لحاظ می‌کنند، بلکه تعاملات خودروها را در یک روش هم‌فزون نیز در نظر می‌گیرند.

پارامترهای میکروسکوپی جریان ترافیک مثل سرفاصله‌زمانی^۱ و سرفاصله‌مکانی^۲ در حرکت دو خودروی پشت‌سرهم تعریف می‌شوند. ویژگی رفتاری تک‌تک خودروها نسبت به یکدیگر با سرفاصله‌زمانی و سرفاصله‌مکانی در جریان ترافیک مشخص می‌شود. سرفاصله‌مکانی، فاصله بین دو خودروی پشت‌سرهم در جریان ترافیک از یک نقطه مرجع است. برخی مواقع به‌جای سرفاصله‌مکانی، از واژه‌های فاصله‌آزاد^۳ یا گپ‌مکانی^۴ استفاده می‌شود.

از مقادیر متوسط پارامترهای میکروسکوپی جریان ترافیک، یعنی متوسط سرفاصله‌های مکانی و متوسط سرفاصله‌های زمانی، پارامترهای ماکروسکوپی (تردد، متوسط سرعت و چگالی) به‌دست می‌آید. از لحاظ ریاضی، چگالی برعکس متوسط سرفاصله‌مکانی، جریان ترافیک برعکس متوسط سرفاصله‌زمانی و سرعت متوسط نسبت متوسط سرفاصله‌مکانی به متوسط سرفاصله‌زمانی است. در واقع، اگر N خودرو در مدت یک دقیقه مشاهده شود، سپس یک جریان، یک چگالی و یک سرعت متوسط (پارامترهای ماکروسکوپی) وجود دارد؛ در عین حال، N سرفاصله‌مکانی و سرفاصله‌زمانی وجود دارد.

چگالی ترافیک پارامتری ماکروسکوپی است که برای اندازه‌گیری تمرکز خودروها در یک قسمت از جاده به‌کار می‌رود. چگالی متوسط (زمانی) تعداد خودروهای اشغال‌کننده یک یا چند خط عبور در قسمتی از جاده تعریف می‌شود و با واحد خودرو بر مسافت (مایل یا کیلومتر) بیان می‌شود. همچنان که قبلاً تعریف شد، سرعت نرخ حرکت است و با واحد مسافت بر زمان اندازه‌گیری می‌شود. جریان ترافیک نیز پارامتری ماکروسکوپی است که سیالی

- 1 - Time headway
- 2 - Spacing
- 3 - Clearance
- 4 - Space gap

و روانی حرکت خودروها را در یک جریان ترافیک اندازه‌گیری می‌کند و معمولاً به صورت خودرو بر ساعت محاسبه می‌شود. برخی اوقات از جریان ترافیک به‌عنوان حجم ترافیک^۱، شدت^۲ یا قابلیت عبوردهی^۳ یاد می‌شود. حجم ترافیک موقعی که در یک ساعت اندازه‌گیری می‌شود، برابر با جریان است. لازم به ذکر است که چگالی، سرعت و جریان با هم رابطه دارند. جریان ترافیک در تسهیلات جاده‌ای به دو کلاس کلی تقسیم می‌شود. جریان منقطع^۴ و جریان غیرمنقطع^۵ (می، ۱۹۹۰؛ اچ سی ام، ۲۰۰۰). جریان‌های غیرمنقطع بر روی تسهیلات فاقد عناصر خارجی اختلال‌گر در جریان ترافیک (سبب قطع جریان عادی خودروها) رخ می‌دهد. اجزای خارجی اختلال‌گر شامل تقاطعات، تبادل‌ها و کم‌شدگی خط عبور^۶ و ... است. جریان ترافیک در این نوع جریان (جریان‌های غیرمنقطع) نتیجه تعاملات بین تک‌تک خودروها یا طرح هندسی جاده می‌باشد. جریان‌های ترافیک غیرمنقطع در قسمت‌های اساسی آزادراه (دور از نقاط رمپ‌های ورود و خروج) رخ می‌دهد. جریان‌های ترافیک منقطع بر روی تسهیلات دارای اجزای خارجی اختلال‌گر رخ می‌دهد. حضور اجزای خارجی مثل تقاطعات، کم‌شدن خط عبور یا رمپ‌های ورودی و خروجی در برخی اوقات سبب می‌شود که سرعت خودروها آهسته شود و بعضاً به حالت ایست در بیاید.

یکی از جنبه‌های مفید نمودارهای اساسی، فهم فرمولاسیون تئوری تعقیب خودرو^۷ است. برای مثال، رابطه سرعت-چگالی مشابه سرعت به‌عنوان تابعی از سرفاصله‌مکانی در منطق تعقیب خودرو است (می، ۱۹۹۰). در مورد تعقیب خودرو در قسمت‌های بعدی بحث می‌شود. رابطه سرعت-تردد در مراحل برنامه‌ریزی و طراحی تسهیلات حمل و نقلی، برای بررسی ظرفیت و کیفیت عملیات (سطح سرویس) مورد انتظار به‌کار می‌رود. رابطه بین جریان و

-
- 1 - Traffic volume
 - 2 - Intensity
 - 3 - Throughput
 - 4 - Interrupted flow
 - 5 - Uninterrupted flow
 - 6 - Lane drops
 - 7- Car-following theory

چگالی از لحاظ نظری می‌تواند جهت کنترل نرسیدن چگالی به چگالی بهینه (به‌منظور این‌که تسهیلات جاده‌ای اکثر اوقات با یک سطح سرویس بالا عمل کند) به‌کار رود. با مطالعات بیش‌تر و بعد از بررسی‌های میدانی دقیق اطلاعات ترافیکی و در واقع، پس از توسعه قابل توجه تئوری جریان ترافیک در دهه ۱۹۵۰، معلوم شد که سرعت و چگالی با یکدیگر رابطه‌نمایی دارند (گرین برگ، ۱۹۵۹). بعد از آن، اطلاعات به‌دست آمده از مطالعات منجر به تولید دو سری رژیم مدل‌های مجزا برای روابط جریان ترافیک به‌عنوان: رژیم‌های جریان آزاد و جریان مترکم شد (ادی، ۱۹۶۱). مدل گرین شیلد یک مدل تک‌رژیمی است. سومین رژیم نیز جهت پوشش انتقال از جریان آزاد تا جریان مترکم معرفی شد. به‌علاوه، می‌تواند (۱۹۹۰) فرمولاسیون مدل‌های چندرژیمی را ارائه کرد.

شبیه‌سازی رایانه‌ای جریان ترافیک

شبیه‌سازی رایانه‌ای عبارت است از ارائه دینامیکی سامانه دنیای واقعی با استفاده از مدل رایانه‌ای می‌باشد. تاریخچه شبیه‌سازی به کمی بعد از معرفی اولین رایانه دیجیتالی در دهه ۱۹۳۰ برمی‌گردد (می؛ ۱۹۹۰). کاربرد شبیه‌سازی برای مطالعات جریان ترافیک و فرمولاسیون‌های مدل‌های شبیه‌سازی ترافیکی پس از توسعه تئوری جریان ترافیک در دهه ۱۹۵۰ شروع شد (پورسولا، ۱۹۹۹). مدل‌های شبیه‌سازی ترافیکی دارای توانایی بررسی و ارزیابی پروژه‌های حمل‌ونقلی تحت شرایط مختلف (شامل شرایطی که به‌سختی بتوان در میدان مشاهده کرد) است. از این‌رو، مدل‌های شبیه‌سازی ابزارهای ارزیابی ترافیک بسیار مفیدی محسوب می‌شوند. کاربرد شبیه‌سازی به‌منظور مدل‌سازی جریان ترافیک به‌دلیل پیشرفت‌های جاری در فناوری‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری رایانه افزایش پیدا کرده است. برای مثال، امروزه چندین زبان برنامه‌نویسی شی‌گرای سطح بالا و همچنین پردازش‌کننده‌های رایانه‌ای پر قدرت مختلف وجود دارد که می‌تواند به راحتی مدل‌های ترافیکی را فرموله و شبیه‌سازی بکند. برای مثال، زبان‌های برنامه‌نویسی شی‌گرا مثل ++C و Java می‌توانند اشیا را

طوری به صورت تعاملی توسعه دهند که ساده‌سازی برای حل مسائل، به خوبی صورت گیرد.

شکل شماره ۱: نمایش یک نمونه شبیه‌ساز ترافیکی

شبیه‌سازی یکی از ابزارهایی است که می‌تواند برای تخصیص کارآمد فضای راه‌ها، کاهش آلودگی در شهرها، افزایش ایمنی در جاده‌ها و جهت توجه نیازمندی‌های استفاده‌کنندگان در مراحل تصمیم‌گیری به کار گرفته شود. هم‌اکنون این فکر فراگیر شده است که اگر پیش از پیاده‌سازی تصمیمات در زمینه مدیریت ترافیک آن‌ها را شبیه‌سازی کنیم، هزینه کمتری به همراه خواهد داشت. به کمک شبیه‌سازی شبکه معابر می‌توان از صرف وقت و هزینه زیاد جلوگیری کرده و امکان بروز اشتباه‌ها را کم کرد. امروزه، تصمیم‌گیران به اهمیت شبیه‌سازی از جهت نمایش واقعی وضعیت ترافیک پی برده‌اند (پورسولا، ۱۹۹۹). در شکل شماره ۱ نمای یک نمونه شبیه‌ساز ترافیکی در رایانه مشاهده می‌شود.

تاکنون کوشش‌های بسیاری برای شبیه‌سازی ترافیک صورت گرفته است که هر یک مزایا و معایب خاص خود را داشته است. در میان نرم‌افزارهای شبیه‌ساز ترافیک، برخی از آن‌ها

قابلیت اتصال به سیستم‌های کنترل ترافیک را دارند و با این قابلیت امکان پیش‌بینی وضعیت ترافیک در ساعت‌های بعد و اطلاع استفاده‌کنندگان و تصمیم‌گیران شبکه معابر را فراهم می‌آورند. مطالعات انجام شده نشان داده که شبیه‌سازی در موارد زیر می‌تواند به‌کار گرفته شود:

- آموزش کارکنان برای استفاده بهتر از تجهیزات مدیریت ترافیک.
- آمادگی برای حوادث برنامه‌ریزی شده وسیع، نظیر راهپیمایی‌ها، حوادث ورزشی مهم و فستیوال‌های خیابانی.
- برنامه‌ریزی ایجاد تغییرات در شبکه معابر نظیر دوربرگردان‌ها، خیابان‌های یک‌طرفه و خط ویژه اتوبوس‌رانی.
- نمایش جریان ترافیک برای اطلاع‌رسانی به مردم و مسئولان.
- کشف تغییرات هفتگی و فصلی در میزان تقاضای سفر در معابر مختلف.
- تمرین نحوه برخورد با حوادث غیرمترقبه نظیر تصادفات، سیل و تعمیرات راه‌ها (یانگ و همکاران، ۱۹۹۶).

آنچه در این قسمت گفته شد، گوشه‌ای از کاربردهای شبیه‌سازی در مدیریت ترافیک است. کاربردهای دیگری نیز بسته به قابلیت‌های نرم‌افزار شبیه‌سازی وجود دارد که در هر مورد می‌تواند مطرح شود. در پی موفقیت‌های به‌دست آمده از ابزار شبیه‌سازی برای ارزیابی عملکرد ترافیکی اخیراً، استفاده از مدل‌های شبیه‌سازی برای ارزیابی ایمنی نیز مورد توجه بسیار قرار گرفته است.

مدل‌های شبیه‌سازی

بسیاری از ابزارهای شبیه‌سازی ترافیک به‌منظور مطالعه کارایی‌های زیست‌محیطی و عملکردی تسهیلات حمل‌ونقلی توسعه داده شده‌اند. معیارهای کارایی عملکردی مدل‌های شبیه‌سازی به‌منظور بررسی کارایی سامانه در واژه‌هایی مثل ظرفیت، زمان سفر و تأخیر به‌کار می‌روند. از معیارهای کارایی زیست‌محیطی نیز به‌منظور بررسی تأثیر ترافیک بر آلودگی هوا استفاده می‌شود. با معیارهای کارایی زیست‌محیطی، می‌توان مدل‌های مربوط به کیفیت هوا

و صدا را تولید کرد. مزیت استفاده از شبیه‌سازی در سیستم حمل و نقل به علت توانایی آن در آزمایش و ارزیابی سیستم بدون ایجاد اختلال در ترافیک موجود یا قرار دادن خدمه‌کاری در خطر، بسیار زیاد است. به علاوه، استفاده از شبیه‌سازی برای تحلیل سیستم‌های ترافیک چندین مزیت دارد: نتایج بسیاری برای هر محدوده مطالعه در طول مدت زمان نسبتاً کم از شبیه‌سازی مهیا می‌شود، و از شبیه‌سازی در روند برنامه‌ریزی و مراحل اولیه طراحی تسهیلات استفاده می‌شود.

همان‌طور که در بحث تئوری جریان ترافیک گفته شد، مدل‌های شبیه‌سازی ترافیکی بر اساس سطح جزئیات می‌توانند به سه کلاس مدل‌های ماکروسکوپی، میکروسکوپی و مزوسکوپی طبقه‌بندی شوند؛ (اچ اس ام، ۲۰۰۰).

استنباط مدل‌های شبیه‌سازی ماکروسکوپی از دینامیک سیال‌هاست. در این مدل‌ها، شبیه‌سازی جریان ترافیک بر روی یک قسمت از جاده انجام می‌گیرد و تعاملات تک‌تک کاربرهای جاده در نظر گرفته نمی‌شود. بنابراین، این مدل‌ها پارامترهایی مثل حجم ترافیک، سرعت متوسط و چگالی را ارایه می‌کنند. این پارامترها به‌عنوان متغیرهای پیوسته در زمان یا مکان تعریف می‌شوند. مدل‌های شبیه‌سازی ماکروسکوپی معمولاً برای تحلیل سطح سرویس، تقاضا و عرضه در طول برنامه‌ریزی منطقه‌ای یا شبکه‌های حمل و نقلی سطح گسترده به‌کار می‌روند. مثالی از مدل ترافیکی ماکروسکوپی، مدل LWR پیشنهاد شده به وسیله لایت‌هیل و ویدام است (می، ۱۹۹۰). این مدل جریان ترافیک را به وسیله مجموعه‌ای از معادلات دیفرانسیل شرح می‌دهد و جریان ترافیک را به‌عنوان سیال توصیف می‌کند. لایت‌هیل و ویدام فرض کردند که روابط اساسی بین جریان، سرعت و چگالی در همه شرایط ترافیکی، یعنی هم در شرایط جریان آزاد و هم در شرایط جریان مترکم، برقرار است. شبیه‌سازی رایانه در این مدل موقعی که تحلیل تعاملات جریان ترافیک جاده‌ای هم‌زمانی و هم مکانی انجام شود، به‌کار گرفته شد. گسسته‌سازی مدل LWR، که آن را معمولاً به‌عنوان مدل انتقال سلولی داگانزو می‌شناسند (DCTM^۲) فرم دیگری از مدل ماکروسکوپی است (داگانزو، ۱۹۹۴). DCTM

1- Lighthill and Whitham

2 - Daganzo Cell Transmission Model

بر اساس گسسته‌سازی مکانی جاده به قسمت‌هایی ریزتر (سلول‌ها) می‌باشد.

مدل‌های شبیه‌سازی میکروسکوپی، رفتار تک‌تک خودروها در یک سامانه ترافیک با استفاده از زیر مدل‌های تعقیب خودرو^۱، تغییر خط^۲، پذیرش گپ^۳ و انتخاب مسیر^۴، شبیه‌سازی می‌کند. زیر مدل‌های تعقیب خودرو افزایش سرعت خودروها را از تعامل آن‌ها با سایر کاربرهای جاده و هم‌چنین با اشیای جاده مشخص می‌کند. زیرمدل‌های تغییر خط به راننده برای حرکت از یک خط عبور به بقیه خطوط عبور بر اساس شرایط ترافیکی حاکم و اهداف راننده کمک می‌کنند. زیرمدل‌های پذیرش گپ برای توصیف پیوند خودروها به جریان ترافیک یک مسیر به‌کار می‌روند. تشخیص مسیرهایی که راننده‌ها در عمل انتخاب می‌کند با استفاده از زیرمدل‌های انتخاب مسیر انجام می‌شوند. به مدل‌های شبیه‌سازی میکروسکوپی^۵، مدل‌های شبیه‌سازی میکرو^۶ نیز گفته می‌شود. پارامترهای این مدل‌ها شامل: سرفاصله مکانی، سرفاصله زمانی، سرعت‌های خودرو، افزایش سرعت‌ها و پارامترهای رفتاری راننده و ... می‌باشند. میانگین این پارامترها برای استنباط پارامترهای ماکروسکوپی به‌کار می‌روند. به‌علاوه، در مدل‌های شبیه‌سازی میکروسکوپی متغیرهای فضایی و زمانی هر خودرو دارای اهمیت فراوانی است و آن‌ها در نمودارهای زمان-مکان (نمودار خط سیر)، که به بررسی چگونگی حرکت خودروها و تعاملات آن‌ها با یکدیگر در جریان ترافیک کمک می‌کنند، گزارش می‌شوند.

مدل‌های شبیه‌سازی میکرو نسبت به مدل‌های شبیه‌سازی ماکرو، دارای جزئیات بیش‌تری هستند. بنابراین می‌توانند جهت ارزیابی تأثیرات سطح بهبودهای پیشنهاد شده بر تسهیلات جاده‌ای، در درجه بالاتری از دقت مورد استفاده قرار گیرند. با وجود این، به‌علت طبیعت و گستردگی اطلاعاتی که مدل‌های میکروسکوپی شبیه‌سازی می‌کنند، آن‌ها در مقایسه با

1 - Car-following-

2 - Lane-changing

3 - Gap acceptance

4 - Route-choice

5 - Microscopic simulation models

6 - Micro simulation models

مدل‌های ماکروسکوپی به آهستگی اجرا می‌شوند؛ از این رو، آن‌ها محاسبه‌بر‌ هستند. با توجه به هدف و با سبک و سنگین کردن^۱، انتخاب مدل‌های میکروسکوپی از مدل‌های ماکروسکوپی صورت می‌گیرد. محدودیت اصلی استفاده از مدل‌های میکروسکوپی، پرداخت بسیاری از پارامترهای توصیفی در رفتار رانندگی در این مدل‌ها است.

تا کنون نرم‌افزارهای بسیاری برای شبیه‌سازی ترافیک تهیه شده‌اند که هر یک دارای کاربرد خاص خود بوده‌اند. در این بخش برخی از این نرم‌افزارها که بیش از بقیه مورد استفاده بوده‌اند و دارای کاربردهای تجاری می‌باشند، معرفی می‌شوند (یانگ و همکاران، ۱۹۹۶).

نرم‌افزار شبیه‌ساز AIMSUN: یک نرم‌افزار شبیه‌ساز خرد ترافیک که قادر است هرگونه شرایط ترافیکی را برای هر شبکه‌ای از معابر شهری و برون‌شهری شبیه‌سازی کند. این نرم‌افزار معمولاً برای آزمایش سیستم‌های کنترل ترافیک و سیاست‌های مدیریتی جدید به کار گرفته می‌شود، اما امکان به‌کارگیری آن برای پیش‌بینی وضعیت ترافیک در سیستم‌های هدایت وسایل نقلیه نیز وجود دارد.

نرم‌افزار شبیه‌ساز Paramics: یک ابزار مناسب برای تحلیل جریان ترافیک در راه‌ها است، که جریان ترافیک و ازدحام و وسایل نقلیه را شبیه‌سازی می‌کند و یک خروجی تصویری برای مدیریت ترافیک و طراحی شبکه معابر ارائه می‌کند.

نرم‌افزار شبیه‌ساز TRANSIMS: این نرم‌افزار رفتار تک‌تک افراد را شبیه‌سازی می‌کند. موقعیت و مسیر وسایل نقلیه‌ای که به کار می‌گیرند و از این قبیل اطلاعات برای هر یک از افراد قابل تشخیص است و به این ترتیب می‌توان به این سؤال پاسخ داد که هر تغییری در وضعیت ترافیک به نفع چه کسانی و به ضرر چه کسانی است.

نرم‌افزار شبیه‌ساز CORSIM: خروجی شبیه‌سازی این نرم‌افزار در جداولی ارائه می‌شود که در آن موقعیت و وسایل نقلیه در زمان‌های مختلف مشخص شده است. به این ترتیب، امکان بررسی‌های بعدی آمار جمع‌آوری شده فراهم می‌شود. این جداول در محیط نرم‌افزاریایی مثل Excel قابل خواندن و بررسی می‌باشند.

1 - Computational-intensive

2 - Trade off

نرم افزار شبیه‌سازی NETSIM: این نرم افزار یک نرم افزار شبیه‌سازی ترافیک در سطح

خرد برای خیابان‌های شهری می‌باشد. NETSIM یک مدل شبیه‌سازی خرد ترافیکی وابسته به زمان^۱ است که شبکه خیابان‌ها را به صورت شبکه‌ای از گره‌ها و کمان‌ها در نظر می‌گیرد. هر کمان می‌تواند حداکثر ۵ باندها داشته باشد. تولیدکننده‌های ترافیک مثل خیابان‌های فرعی یا پارکینگ‌ها به صورت گره‌های منبع^۲ در نظر گرفته می‌شوند. وسایل نقلیه به صورت مستقل در هر ثانیه با توجه به وضعیت ترافیک موجود و سیستم‌های کنترلی موجود در آن قسمت پردازش می‌شوند. حرکت وسایل نقلیه به صورت مجموعه‌ای از الگوریتم‌های دنباله‌روی وسایل نقلیه، تشکیل صف و تغییر خط هدایت می‌شود.

مدل‌های شبیه‌سازی مزوسکوپی دارای مشخصاتی بین مدل‌های میکروسکوپی و ماکروسکوپی می‌باشند. آن‌ها می‌توانند رفتارهای هر خودرو را بدون تعاملات آن‌ها ارائه دهند. برای مثال، منطق حرکت خودرو می‌تواند برای هر خودرو بر اساس خط عبور-چگالی^۳ کلی نسبت به تعاملات هر خودرو بر اساس سرعت خودرو و سرفاصله مکانی ارائه شود. مثال‌هایی از نرم‌افزارهای مزوسکوپی از قرار زیر می‌باشند:

INTEGRATION (Prevedouros & Wang 1999), TRANSIMS (Nagel et al. 1997) and CORFLO.

مدل‌های تعقیب خودرو

مدل‌های تعقیب خودرو قسمت جدایی‌ناپذیر مدل‌های ترافیک میکروسکوپی هستند. مطالعات آن‌ها از دهه ۱۹۵۰ شروع شده است. مطالعات می (۱۹۹۰) و بریک استون و مک‌دونالد (۱۹۹۸)، مروری جامع از مدل‌های تعقیب خودرو را ارائه می‌کنند.

در ۱۹۵۳ پایپس اولین مدل تعقیب خودرو را پیشنهاد کرد. او فرض کرد که راننده‌ها سرفاصله را با کنترل سرفاصله مکانی مطلوب، حفظ می‌کنند. این مدل عموماً به عنوان مدل

1. Time Based
2. Source
3. Lane-density

پیش‌تاز را تعقیب کن^۱ شناخته می‌شود. بعداً چاندلر (۱۹۵۸) زمان واکنش را در مدل وارد کردند، که نتیجه آن، مدل محرک-پاسخ^۲ است. بعد از آن، محققان جنرال موتورز یک مدل غیرخطی تعمیم یافته^۳ پیشنهاد کردند که معمولاً به عنوان مدل GHR^۴ شناخته می‌شود (گازیس و همکاران، ۱۹۶۱). این مدل بر حسب رابطه دیفرانسیل تأخیر به شکل زیر معرفی می‌شود:

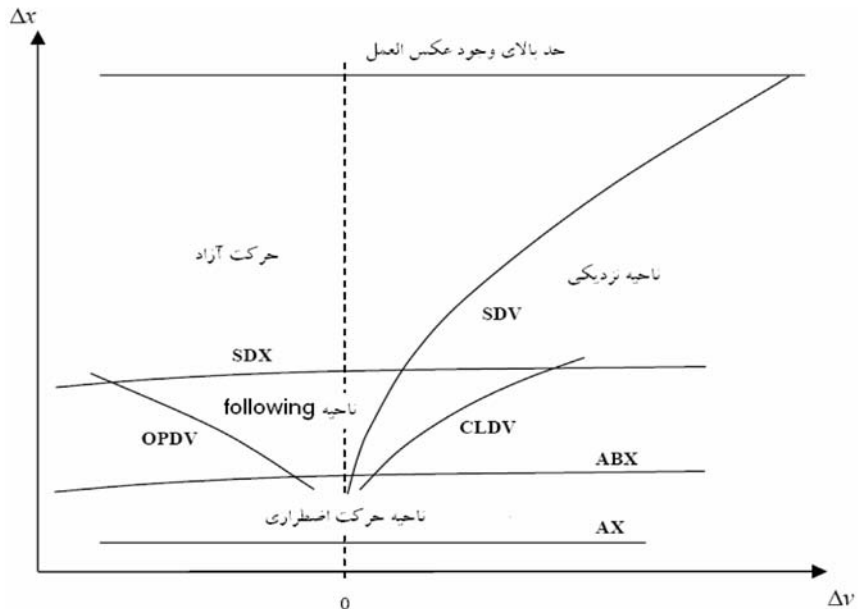
$$\frac{dv_i(t+\tau)}{dt} = \lambda v_i^m(t) \frac{v_{i+1}(t) - v_i(t)}{[x_{i+1}(t) - x_i(t)]^l}$$

که $v_i(t)$ و $v_{i+1}(t)$ به ترتیب سرعت‌های لحظه‌ای خودروهای تعقیب کننده (عقبی) و پیش‌تاز (جلویی) هستند. $x_i(t)$ و $x_{i+1}(t)$ به ترتیب مکان‌های لحظه‌ای خودروهای تعقیب کننده و پیش‌تاز می‌باشند. τ زمان واکنش و λ پارامتر حساسیت به تحریک است؛ تحریک در تغییرات سرعت‌های دو خودروی پشت سرهم می‌باشند. m و l هم پارامترهای مدل هستند که به ترتیب سرعت خودرو و گپ مکانی را تنظیم می‌کنند.

گیس (۱۹۸۱) یک مدل تعقیب خودرو را بر اساس فاصله ترمز ایمن با خودروی پیش‌تاز جهت حرکات عدم تصادف^۵ پیشنهاد کرد. بر خلاف بسیاری از مدل‌های پیشین تعقیب خودروی پیشنهادی، مدل گیس سرعت‌های خودرو را بر اساس گام‌های زمانی گسسته محاسبه می‌کند. ویژگی جالب توجه دیگر این مدل این است که مدل سهل‌انگاری^۶ و واکنش‌های افراطی^۷ رانندگان (که عوامل ناپایداری جریان ترافیک هستند) را ضبط می‌کند. اخیراً مدل مشابهی به وسیله کرایوس و همکاران (۱۹۹۷) پیشنهاد شده است. آن‌ها خانواده‌ای از مدل‌های تک پارامتری را پیشنهاد کردند که توانایی‌های ترمزگیری خودروها را مشخص

-
- 1 - Follow-the-leader model
 - 2 - Stimulus-response model
 - 3 - Generalized non-linear model
 - 4 - Gazis-Herman-Rothery
 - 5 - Collision-free movements
 - 6 - Underestimation
 - 7 - Overreactions

می‌کند. توسعه آن‌ها بر اساس یک خصوصیت کلی جریان ترافیک، توانایی‌های افزایش سرعت و کاهش سرعت خودروها در حرکت خودرویی عدم-تصادف^۸ است. نوع دیگری از مدل تعقیب خودرو، مدل تعقیب خودروی وابسته به پارامترهای روحی-جسمی^۹ (تن و روان) وایدمنن (۱۹۹۱) است. این مدل مربوط به مهارت، علم، هوش، ظرفیت و استعدادهاى رانندگان است. وایدمنن فرض کرد راننده در یکی از چهار حالت رانندگی قرار دارد: رانندگی آزاد^{۱۰}، نزدیک شدن^{۱۱}، تعقیب کردن^{۱۲} یا ترمزگیری^{۱۳}؛ که واکنش رانندگان در هر کدام از این حالت‌ها به ترکیبات سرعت-سرفاصله مکانی نسبی بستگی دارد (شکل شماره ۲).

شکل شماره ۲: آستانه‌ها و رژیم‌های مختلف در مدل وایدمنن^{۱۴}

- 8 - Collision-free vehicle movement
- 9 - Psychophysical car-following model
- 10- Free driving
- 11- Approaching
- 12- Following
- 13- Braking
14. Wiedemann

نتیجه‌گیری

سیاری از ابزارهای شبیه‌سازی ترافیک به‌منظور مطالعه کارایی‌های زیست‌محیطی و عملکردی تسهیلات حمل‌ونقلی توسعه داده شده‌اند. استنباط مدل‌های شبیه‌سازی ماکروسکوپی از دینامیک سیال‌ها است. در این مدل‌ها، شبیه‌سازی جریان ترافیک بر روی یک قسمت از جاده انجام می‌گیرد و تعاملات تک‌تک کاربرهای جاده در نظر گرفته نمی‌شود. مدل‌های شبیه‌سازی میکروسکوپی، رفتار تک‌تک خودروها در یک سامانه ترافیک با استفاده از زیرمدل‌های تعقیب خودرو، تغییر خط، پذیرش گپ و انتخاب مسیر، شبیه‌سازی می‌کند. مدل‌های تعقیب خودرو قسمت جدایی‌ناپذیر مدل‌های ترافیک میکروسکوپی هستند. به‌طور کلی، مبانی توسعه مدل‌های تعقیب خودرو، تحت قانون در آوردن پاسخ خودروی تعقیب‌کننده به عمل خودروی پیش‌تاز (که درگیر تغییرات سرعت‌ها و مکان‌ها است) می‌باشد. فرض اصلی این مدل‌ها این است که راننده به‌طور دقیق در مورد سرعت و موقعیت خودروی پیش‌تاز قضاوت می‌کند. از این‌رو، سرفاصله‌مکانی و سرعت نسبی را ارزیابی خواهد کرد. فرض تمام این مدل‌ها این است که در حرکات خودروها هیچ‌گونه تصادفی رخ نمی‌دهد. برخی از این مدل‌ها بر اساس یک مقیاس زمانی پیوسته هستند در حالی که بقیه مثل مدل گیس مبتنی بر مقیاس زمانی گسسته است.

منابع

- Brackstone, M., and M. McDonald, (1999). Car-following: a Historical Review Transportation Research F, Vol. 2, pp.181-196.
- Daganzo, C., (1994), The cell transmission model: A dynamic representation of highway traffic consistent with the hydrodynamic theory. Transportation Research B, Vol. 28, No. 4, pp.269-287.
- Daganzo, C. F (1997), Fundamentals of Transportation and Traffic Operations. Elsevier Science Ltd., 2nd Ed.

- Edie, L.C. (1961), Following and Steady-State Theory Traffic Flow, Operations Research, Vol. 9. pp.545-567.

- Gazis, D., R. Herman, and R. Rothery, 1961, Nonlinear follow-the-leader models of traffic flow. Operations Research, Vol. 9, pp. 545–567.

- Gipps, P. G. (1981), A behavioral Car Following Model for Computer Simulation. Transportation Research B, volume 2 :pages 105–111, (1981).

-Greenberg,H.(1959),AnAnalysisofTrafficFlow,OperationsResearch,Vol.7,pp.79-85.

- Krauss, S. P. Wagner, and C. Gawron, (1997), Metastable states in a Microscopic Model of Traffic Flow. Physical Review E, Vol. 55 No. 304, pp. 5597–5602.

- May, A., (1990). Advanced Traffic Flow Theory. Prentice-Hall, Inc. New Jersey.

- Pursula, M , (1999), Simulation of Traffic Systems - An Overview. Journal of Geographic Information and Decision Analysis, Vol.3, No.1, pp. 1-8.

- Wiedemann, R. (1991), Modelling of RTI-elements on multi-lane roads, Advanced Telematics in Road Transport edited by the Commission of the European Community, Vol. DG XIII.

- Yang Q. and Koutsopoulos H.N. (1996) . A microscopic traffic simulator for evaluation of dynamic traffic management systems. Transportation Research Part C, Vol. 4, pp. 113-129.